

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 968/2021
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Илић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 216/19 од 12.07.2019. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 216/19 од 12.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 354/18 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да на име свог дела доприноса у издржавању сина плаћа месечни износ од 30% од зараде коју остварује у Основној школи „ВВ“ у ... по одбитку пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање сваког 10-ог у месецу за текући месец почев од 30.01.2017. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски разлози, на начин ближе описан у том делу изреке, док је за део тужбеног захтева преко досуђеног а до траженог износа од 50% зараде тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.820,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 216/19 од 12.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда је преиначена у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, брак мајке и оца тужиоца разведен је ...2016. године пресудом Основног суда у Нишу П2 867/16. Тужилац је рођен ...1996. године и након развода брака родитеља живи са мајком. Пунолетан је и редован студент друге године ... факултета у ... на Департману за ... на терет буџета РС. Мајка тужиоца запослена је у Основној школи „ГГ“ у ... и за месец мај, јуни, јул 2018. године остварила је нето зараду у просечном износу од 56.610,40 динара. Има обавезу према „... banci“ по основу преузетог кредита који још отплаћује. Отац тужиоца је запослен у Основној школи „ВВ“ у ... и за јун, јули и август 2018. године просечна нето зарада је износила 60.640,29 динара. Има кредитну обавезу у износу од 16.300,00 динара месечно. Потребе тужиоца су око 35.000 динара месечно. Тужени након развода брака није учествовао у издржавању сина, овде тужиоца. Тужилац ни његови родитељи не поседују непокретност на своје име, нити имају евидентиране приходе код надлежне пореске управе.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови примени материјално право када су обавезали туженог да учествује у издржавању тужиоца са 30% од зараде.

Према члану 155. став 2. Породичног закона пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26 године живота.

Чланом 160. истог Закона прописани су критеријуми за одређивање издржавања, па се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за стицање зараде, његове имовине и личних потреба и обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом.

Приликом одмеравања потреба тужиоца, као повериоца издржавања, нижестепени судови су правилно оценили околност да тужилац има 23 године, да је студент, да има повећане потребе везане за школовање, као и на име исхране, облачења, одржавања хигијене, превоза и излазака, коришћење интернета, као и да је редовни студент факултета, да нема другу имовину, нити је у могућности да на други начин обезбеди себи средства за издржавање, јер свакодневно похађа факултет, посећује вежбе, тако да је по цео дан заузет на факултету, док у слободно време припрема испите. Ценећи могућности издржавања од стране туженог, нижестепени судови су правилно оценили да је тужени релативно млад и здрав човек, који је у радном односу и има приходе од 60.000 динара месечно, као и да нема непокретности,

али нема ни друге особе коју је дужан да издржава, због чега су правилно оценили да је износ од 30% од примања туженог износ који ће уз допринос мајке тужиоцу обезбедити задовољење неопходних потреба док се налази на редовном школовању.

Нису основани ни ревизијски наводи којима се указује да су трошкови тужиоца на име коришћења телефона, теретане и дружења превисоко одмерени, јер су нижестепени судови ценили укупне потребе тужиоца које ће тужени задовољити у износу од 30% од својих месечних примања (тужени није обавезан да тужиоцу надокнади целокупне трошкове издржавања, јер ће у издржавању тужиоца учествовати и његова мајка).

На основу члана 414. ЗПП-а одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**